

Preek over de Efeze brief: zitten, wandelen, standhouden

Broeders en zusters, gemeente van onze Here Jezus Christus,

Ik heb een klein boekje meegenomen. Het heet 'zitten, wandelen, standhouden'. Watchman Nee, de bekende chinese voorganger – allang overleden trouwens - , heeft in de jaren 1938-1939 verschillende toespraken gehouden in Europa. Tijdens die toespraken hebben verschillende mensen aantekeningen gemaakt. Deze aantekeningen zijn samengevoegd en tot één lopend verhaal gemaakt. Het resultaat is dit boekje. In dit boekje gebruikt Watchman Nee die woorden 'zitten, wandelen en standhouden' om de Efezebrief samen te vatten. Behalve dat deze drie woorden de inhoud van de Efezebrief samenvatten, vatten ze ook ons leven als christen samen. Drie woorden: zitten, wandelen, standhouden. Ik wil graag die drie woorden met u langslopen in deze preek.

Eerst het woord **zitten**. Ik lees met u Efeze 2:4-6:

God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden -, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus.

Valt u dat woordje 'mede' ook op. We zijn mede levend gemaakt, mede opgewekt, we hebben mede een plaats gekregen. Kortom alles wat met de Here Jezus Christus is gebeurd, is met ons gebeurd. God heeft ons mede een plaats gegeven. Mijn Studiebijbel vertaalt hier 'God heeft ons mede doen zitten'. Daar komt dat eerste woordje zitten vandaan.

Het begint met zitten. Niet met wandelen, met iets doen. Het begint met rusten. Geen activiteit of inspanning van mijn kant, maar ontspanning. Straks gaan we het over wandelen hebben. Maar dat doen we vanuit de rust. We wandelen niet naar de rust toe, nogmaals, we wandelen vanuit de rust.

Wat is dan die rust waarin we mogen zitten? Simpel gezegd, we mogen rusten in alles wat de Here Jezus voor ons heeft gedaan. De tekst die ik net las zegt dat we

dood waren (verleden tijd!) door onze overtredingen en dat we nu levend gemaakt zijn met Christus (tegenwoordige tijd!). En dat noemt Paulus in deze brief genade!

Nu klinkt dat allemaal wel mooi, maar wat is dat dan concreet, Gods genade! Ik heb even in het woordenboek gekeken bij dat woord genade. En dan lees je het volgende: genade is kwijtschelden van straf en gratie verlenen. In het Nederlands hebben we voor beide begrippen maar één woord: genade.

In het Engels zijn er twee woorden voor genade: *mercy* en *grace*. *Mercy* betekent dat je niet krijgt wat je als zondaar wél verdient, namelijk straf. Het is genade (*mercy*) als verdiende straf mij wordt kwijtgescholden.

Grace betekent dat je wél krijgt wat je niet verdient, gratie, vrijspraak.

Wij mogen kwijtschelding van straf en gratie ontvangen. Die boodschap van genade vinden we samengevat in Efeze 2:8,9:

Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God, niet uit werken, opdat niemand roeme.

Paulus heeft mogen ontdekken dat zijn vrome leven en zijn goede werken als Farizeeër hem geen streep dichterbij God hebben gebracht. Onze redding is niet uit werken maar door het geloof in de Here Jezus Christus. Er is maar één Middelaar tussen God en mensen: Jezus Christus. Jezus droeg aan het kruis de straf voor onze misstappen. God heeft onze zonden van ons afgehaald en op zijn Zoon gelegd. Jezus onderging aan het kruis onze straf zodat wij gratie kunnen ontvangen. Uit onszelf hebben we niets in te brengen. Maar dankzij de genade van God is er bevrijding van schuld. U moet eens proberen dat tot u te laten doordringen. De bijbel zegt dat voor ieder die gelooft – dat is de enige voorwaarde: geloof, stel je vertrouwen op de Here Jezus - voor ieder die gelooft geldt dat je schuld van je is afgenomen en dat Christus het mee heeft genomen naar het kruis. Dat betekent dat God u dus nu niet meer ziet als een zondaar, maar als iemand zonder zonde. Als onze zonde van ons is afgenomen, dan ziet God ze ook niet meer. Zo ver het oosten is van het westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons. De bijbel spreekt over onze redding in de tegenwoordige tijd: we zijn verlost, we hebben eeuwig leven. Nu al! En in die genade mogen we als het ware zitten. Ontspannen. De Here Jezus heeft voorzien in onze redding. Het is voor elkaar. We wandelen niet naar onze redding

toe, we wandelen vanuit ons gered-zijn. Hij heeft ons al een plaats in de hemelse gewesten gegeven.

We lezen in 1:20 dat de Here Jezus sinds Hemelvaart aan Gods rechterhand zit in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij. Die positie is de gelovigen nu ook gegeven. Wij zijn gesteld boven de boze machten. De boze heeft niets meer over ons te zeggen. We behoren de Here Jezus toe. En die positie is ons uit genade gegeven. Wij hebben daar niets voor hoeven doen. De Here Jezus heeft alles volbracht. In die verlossing mogen we rusten. Dit is een zeer belangrijk principe. Onze verlossing, ons eeuwig leven is niet iets wat ooit een keer in de toekomst geschonken gaat worden. Verlossing en eeuwig leven heb je als gelovige nu al ontvangen. Lieve mensen, daar mag je mee beginnen. Daar mag je ook altijd weer bij terugkomen. Ook als het weer misgegaan is in je leven, als de duivel je aanvalt, als je jezelf tegengevallen bent: mensen: zitten; rust; en omhoog kijken: daar is de Here Jezus. En daar is mijn plekje, nu al. Ik ben veilig; uiteindelijk kan me niks gebeuren. Daar mag je in rusten en als je dat nou goed tot je hebt laten doordringen, mag je gaan wandelen.

Dat is het tweede woordje waar we bij stil staan: wandelen.

We komen het een aantal tegen in de Efeze brief. In vs. 8-10 zien we dat het 'wandelen' voortkomt uit het 'zitten'.

Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God, niet uit werken, opdat niemand roeme.(dat is zitten) Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

(4:1) Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes.

(5:1) Weest dan navolgers God, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk.

(5:15) Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen...

Wandelen, daar zit nog steeds een heel stuk ontspannenheid in. Want vergeet niet: je bent begonnen met zitten. En iets van die rust gaat nu ook mee als je gaat wandelen. Wandelen, dat is onderweg zijn, maar ook genieten van alles wat je onderweg tegenkomt. En dan moet je, zegt Paulus, de goede werken doen die God tevoren bereid heeft. Die goede werken zijn niet een middel om gerechtvaardigd te worden. Nee, die goede werken zijn een vrucht van het nieuwe leven. We worden niet gered door goede werken, maar we worden gered om goede werken te doen! Dit wil trouwens niet zeggen dat iedere daad of handeling door God is voorbeschikt. Het gaat om goede werken in het algemeen. Je wandelt zoals past bij de roeping die je hebt ontvangen. Dat betekent dus: achter de Here Jezus aan lopen en steeds meer op Hem gaan lijken. Mag ik het concreet maken? En dan ga ik u het voorbeeld vertellen van het rijstveld. Dat komt weer uit datzelfde boekje van Watchman Nee. En het is heel bekend. Watchman Nee vertelt:

Een broeder in Zuid-China had een rijstveld, halverwege de berghelling. In tijden van droogte gebruikte hij een waterrad om het water uit de irrigatiestroom op zijn veld te brengen. Zijn buurman had twee velden, lager gelegen dan het zijne, en op een nacht maakte hij een gat in de tussenliggende dam en onttrok al het water aan zijn veld. Toen deze broeder het gat gerepareerd had en er weer water in gepompt had, deed zijn buurman weer hetzelfde, en dit werd drie- of viermaal herhaald. Daarom raadpleegde hij zijn broeders. Ik heb geprobeerd geduldig te zijn en geen wraak te nemen, zei hij, maar is het goed? Nadat zij samen hierover gebeden hadden, antwoordde een van hen: Wanneer wij alleen maar proberen te doen wat juist is, zijn wij maar armzalige christenen. Wij moeten meer doen dan wat goed is. De broeder was zeer onder de indruk. De volgende morgen pompte hij water voor de twee lager gelegen velden, en 's middags pompte hij water voor zijn eigen veld. Sindsdien bleef het water op zijn eigen veld. Zijn buurman was zo verbaasd over zijn handelwijze, dat hij naar de reden begon te vragen; en na verloop van tijd werd hij ook christen.

Wandelen: achter de Here Jezus aan. Hem volgen. Zo achter Hem aan dat je vanzelf ook op Hem gaat lijken.

In Efeze 5:18 en verder omschrijft Paulus deze wandel als een Geest vervuld leven. Vervuld zijn met de Geest wil hier niet zozeer wijzen op een geestelijke ervaring maar op een levenswandel. En die wandel komt tot uiting in de onderlinge omgang in de gemeente. Want het psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingen doe je onder elkaar (20) en je bent elkaar onderdanig (21). Maar Geest vervuld leven wordt ook zichtbaar in de manier waarop mannen en vrouwen (5:22 ev.) met elkaar omgaan, en kinderen en hun ouders (6:1 ev.), en slaven en hun heren, zeg maar werkgevers en werknemers (6:5).

Wandelen is leven vanuit je positie als verlost mens, afgestemd op God en Zijn Woord. En dan niet zo zeer uit je oude ik proberen je zondige natuur er onder krijgen. Dan ben je op de zonde gericht, dat verlies je altijd. Maar vanuit je nieuwe mens-zijn (4:24) wandelen met de Here Jezus. Op Hem gericht zijn. En wie wandelt met Jezus wordt beïnvloed door Hem en gaat op Hem lijken.

Zitten -- wandelen -- en dan ook het derde: Standhouden.

Efeze 6:10,11: Voorts, wees krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

De Efezebrief is één van Paulus' gevangenisbrieven. Het is zeer waarschijnlijk dat Paulus tijdens het schrijven van zijn brief een Romeinse soldaat voor zich zag zitten. En daarom vergelijkt Paulus in dit gedeelte een christen met een soldaat die stand moet houden in de strijd. Dat is een rake typering. Een volgeling van Jezus staat in een geestelijk spanningsveld. Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt voor standhouden betekent zoiets als 'het terrein behouden'. Hierin ligt een diepe waarheid verborgen. Het houdt in dat het terrein waar de satan aanvalt in

werkelijkheid van de Here Jezus is. Als dat niet zo was dan zouden wij moeten strijden om er vaste voet te krijgen. Alle wapens van de wapenrusting zijn verdedigingswapens. Zelfs het zwaard kan voor de verdediging en voor de aanval gebruikt worden. Het verschil tussen een verdedigende en een aanvallende oorlogsvoering is dit, dat ik in het eerste geval de grond bezit en alleen probeer deze te behouden, terwijl ik in het laatste geval de grond niet bezit en moet strijden om deze te verkrijgen. En dat is precies het verschil tussen de strijd die door Jezus werd gevoerd en welke gevoerd wordt door ons. De Here Jezus streed met de satan om de overwinning te behalen. Wij strijden om de overwinning die Jezus behaald heeft, te handhaven. Onze taak is behouden, niet aanvallen. Wij zijn al overwinnaars, ja meer dan overwinnaars (Rom.8:37) en daarom strijden wij vanuit de overwinning.

We hoeven daarom niet bang voor de duivel te zijn. Want de kruisiging en de opstanding van de Here Jezus is de grote overwinning geweest over de macht en het rijk van satan. In beginsel is de satan verslagen. Hij heeft nog maar een beperkte tijd en zal proberen in die tijd schade aan Gods rijk toe te brengen. Want het is zeker dat bij Jezus' wederkomst de satan definitief zal capituleren.

We hoeven dus niet bang te zijn, maar we moeten de tegenstander ook weer niet onderschatten. Want hij probeert ons wel te verleiden. Ik wil een aantal van die verleidingen noemen:

- De duivel probeert het beeld van God of de waarheid van het Evangelie aan te tasten. Hij maakt van God een karikatuur. Denk maar aan de zondeval van Adam en Eva. *God heeft zeker wel gezegd dat je van geen enkele boom mag eten?Is niet waar hoor, God wil gewoon niet dat je net als Hem zult worden (Gen.3).* Ik geloof dat satan nog heel veel gelovigen opzadelt met een karikatuur van God. En dat kan twee kanten op: God is streng, oordelend, straffend. Het gevolg is dat je God dient uit angst. Of God is goeiig, vindt alles goed, het doet er niet toe hoe je leeft. Het is gevolg is dan er geen bekering van zonden plaatsvindt. Beide karikaturen zijn listen van satan om je bij Gods vaderhart weg te houden.
- Een tweede verleiding is dat de duivel verdeeldheid zaait. Hij probeert een wig te drijven in onze relatie met God. Hij verleidt tot zonde. Zonden belemmeren je in de relatie met God en ontnemt je de vrijmoedigheid om tot God te gaan.

Maar hij probeert ook de relatie tussen mensen onderling te verstoren. Hij weet in te spelen op onze gevoelens zodat gevoelens van achterdocht, gekwetstheid, boosheid en verbittering kunnen ontstaan. Hij weet als geen ander dat conflicten tussen christenen en gebrek aan eenheid tussen christenen het getuigenis van het Evangelie verstoort. Daarom moeten wij alles op alles zetten om de onderlinge relaties goed te houden. De naam van de Here Jezus wordt door onderlinge verdeeldheid besmeurd.

- Een derde verleiding is dat de duivel je een schuldgevoel aanpraat. “Ben jij nou een christen?” “Ben jij nou een getuige?” “Durf je zo te gaan bidden?” Hoe vaak wordt onze relatie met God niet verhinderd door schuldgevoelens. De duivel wordt niet voor niets aanklager genoemd. Onze schuldgevoelens belemmeren ons om te bidden om vergeving. Terwijl de bijbel benadrukt dat we vrij toegang hebben tot de troon der genade (Hebr.10:19) probeert de duivel ons wijs te maken dat er voor iedereen toegang is, behalve voor jou! Een leugen.

God geeft ons een wapenrusting om stand te houden tegen de verleidingen van de satan. In die strijd kunnen we niet zonder de waarheid van Gods woord. En daarom is het ook zo belangrijk dat we ons voeden met dat Woord. Zo kunnen we ook dwalingen onderkennen en de leugens van de duivel ontmaskeren. We mogen onze gedachten en onze harten vullen met wat God zegt in het Evangelie over de verlossing die Jezus ons gebracht heeft. En zo mogen we ons wapenen met aanhoudend bidden (6:18), voor onszelf en voor elkaar.

Zitten – daar begint het mee: ik ben verlost van zonden, ik ben een nieuwe schepping, ik heb eeuwig leven. Vanuit die zekerheid mogen we

Wandelen – goede werken, die we niet doen om redding te ontvangen, maar die we doen omdat we gered zijn.

Standhouden – Houdt vast wat je hebt. Laat je niet van de wijs brengen. Houdt vast aan Gods Woord, houdt vast aan de Here Jezus. Hij heeft de overwinning behaald.

En dat betekent bevrijding. Bevrijding van zonde, van dood en van de duivel.

We horen bij de winnende partij. Want in Christus zijn we meer dan overwinnaars.

Amen

December 2011

G.P. Hartkamp

Wapenveld